

Nějak se mi v posledních recenzích scházejí dvojice či trojice desek. Ale ono je dobře dávat do kontextu a hledat souvislosti. Každé samostatné dílko pak vypadá hned trochu jinak, když víte, co interpret spáchal skoro současně s ním.

I když v tomto případě slovo "spáchal" má příznivý kontext. Leckdo může mít výhrady k tvorbě **Ivana Mládky**

, zejména k té estrádní v televizích, ale faktem je, že Mládek je všumělec skoro stejný jako F. R. Čech (nejenom hudba, ale i literatura, divadlo, malování a scénáře), a že sám sebe, i svou tvorbu, bere s patřičným nadhledem. A to umožňuje posluchači moc o písničkách nemeditovat a užívat si je. A když připomenu, že Ivan Mládek je jeden ze tří českých zpěváků s nejlepší výslovností

(najděte nějaké slovo v jeho zpěvu, kterému není rozumět!) a dodám, že jakkoliv zdánlivě laciné rýmy skrývají mnohdy geniální slovní spojení a významové obraty, je jasné, že ke kritice toho mnoho nezbývá.

Především z tohoto pohledu je třeba hledět na kompilaci **Ňu,ňu,ňu** - titulem k ní je přejmenovaná písnička z

Pís

niček na chatu

, které vyšly snad jen na kazetě, a tak zůstaly poměrně neznámými. A tak je Ivan Mládek postupně uvádí do oběhu na nejrůznějších kompilacích. Tak jsme se více seznámili s

Psohlavci

nebo

Kousavou dekou

,
V Mexiku v taxiku

a podobně. Jinak jsou na albu vesměs známé záležitosti, někdy i ty úplně nejstarší, a překvapivě: ani jiný zvuk písní, odlišný od podoby, ve které máme písničky zažity, nedráždí, protože stále je to Mládek. Zajímavostí tohoto alba je, že na něm hraje na vlastní hudební vynález - guitariano a sám zpívá. I autorsky je deska kompletně v Mládkově režii.

Podstatnější záležitostí je deska druhá, nazvaná **Ruské hity v Country & Western hávu** v country a western hávu, na kterém účinkuje

Ivan Mládek and his Guitariano trappers

, což jsou F. Kacafírek na housle a T. Linka na harmoniku. Tato sestava je zárukou kvalitního

technického provedení skladeb. Ivan Mládek se na CD zmocnil 13 ruských, převážně lidových písní, které jsme se (my starší) učili skoro povinně v hodinách ruštiny -

Kalinka

,
Volga, Volga

,
Komandir geroj Čapajev

a další. Už to je docela příjemné zavzpomínání, všechny kontexty těch písní už jsou milosrdným časem překryty a zůstávají často zajímavé a nosné lidové melodie. Ivan Mládek k nim ovšem přistupuje docela drsně a hraje je v podobě, jakou obsazení napovídá. Nu, a teď to nejpodstatnější - připojil k nim své texty, které částečně vycházejí z originálu, částečně jej parodují, částečně používají místní a dobové rekvizity, jednou náležitě k písním dle jejich původu, jednou k americké "country and western" atmosféře a jindy zase k atmosféře typického českého pojmání těchto rekvizit - tedy s trochou švejkovství a trampství. Právě tohle možná mnohého posluchače může dohnat ke slovům o kýči, podbíživé komedii, pokleslé televizní zábavě a podobně - a bude se mýlit. Dělat humor je jedna z nejtěžších věcí, dělat ho s vážnou tváří a nesmát se vlastním vtipům je ještě těžší. A nejhorší je, že pokud se to dělá dobře, vůbec to jako umění nevypadá. Obojí tohle Mládek zvládá a písničky znějí, jak kdyby takové byly "odjakživa". A ani nemusíte moc hledat, abyste našli přehršel neotřelých slovních spojení, rýmů a obrazů. No - na Anděla to deska není, intelektuálové se jistě budou taky ofrňovat, ale jako ukázka, jak si vkusně dělat legraci úplně ze všeho, by CD sloužit mohlo. Prvotně je tu ovšem proto, aby pobavilo. Koho nepobaví, měl by se zamyslet. Nad albem i nad sebou.

V hodnocení na <http://desky.ifolk.cz/index.php> ode mě dostala deska *****.